

ת"פ 5297/11/19 - מדינת ישראל נגד ענאן אבו נצירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5297-11-19 מדינת ישראל נ' אבו נצירה

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ענאן אבו נצירה

ב"כ המאשימה: גב' עדי כהן, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד ורד בירגר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות זיוף ושימוש במסמך מזויף.

הנאשם לא הוציא רישיון נהיגה מעולם. במועד סמוך ליום 18.3.18 זייף הנאשם באמצעות אחר רישיון נהיגה הנושא את שמו ושילם תמורת הרישיון המזויף סך של 8,000 ₪. בשעה 23:00 של אותו יום נהג הנאשם ברכב והסיע עמו שני נוסעים. הנאשם נבדק בבדיקה שגרתית על ידי שוטר והציג לו את רישיון הנהיגה המזויף.

2. תסקיר שירות המבחן מיום 20.2.22 מלמד כי הנאשם כבן 24, פרוד מאשתו השנייה אב לשלושה ילדים, שניים מהם, מנישואיו הראשונים, בני שנה וחצי וארבע, נמצאים בחזקתו והשלישי, תינוק כבן כתשעה חודשים, נמצא בחזקת אמו. הנאשם גר בדיר ציבורי ועובד כמלצר בבית מלון.

הנאשם גדל במשפחה שבה האב נעדר מאז שהנאשם היה כבן עשר. הוא עזב את הלימודים לאחר 11 שנות לימוד כדי לעבוד ולסייע לפרנסת משפחתו ועבד בעבודות מזדמנות שונות. הנאשם נישא לראשונה בשנת 2016 והתגרש כעבור ארבע שנים. זמן קצר לאחר מכן נישא בשנית ומזה כשנה פרוד מאשתו. בשל נישואיה בשנית של גרושתו, הועברו הילדים לחזקתו. לנאשם אין הרשעות פליליות קודמות. ביחס לעבירות שבביצוען הורשע בתיק זה תיאר הנאשם כי נכשל במבחן ונענה להצעת אדם שפגש סביב לימודי הנהיגה, אשר הציג עצמו כעובד משרד הרישוי והציע לנאשם רישיון תמורת תשלום, והוא התפתה לקבל את ההצעה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה עמדה הישרדותית, ומטשטש את הבעייתיות בהתנהגותו, אך כיום מבטא הבנה רבה יותר לפסול בהתנהלותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר שגדל ללא דמות אבהית מיטיבה, ועל רקע הנסיבות קיבל על עצמו, כבר מגיל צעיר, תפקיד הורי, על אף שהתפקיד לא היה מותאם ליכולותיו ולגילו. כיום מתפקד הנאשם כאב חד הורי, ללא

רשת תמיכה משפחתית ומבלי שעבר תהליך הבשלה ורכש מיומנויות נדרשות. ההתרשמות היא כי הוא נוטה לפעול באופן הישרדותי, תוך ריכוז במילוי מטלות קונקרטיות והיעדר פניות לבחון לעומק משמעות והשלכות אפשרויות של מעשיו. עם זאת, הנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, נוטה לנהל אורח חיים תקין וניכר כי העמדתו לדין בפלילים היוותה עבורו גורם מחדד גבולות.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ולאור היותו נעדר עבר פלילי והיעדר קווים עבריינים מושרשים באישיותו המליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת ענישה הרתעתית של מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות כספית.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חודשיים לשנים-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים, וביקשה לגזור על הנאשם שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. המאשימה הדגישה את הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, את הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהמעשים ואת עברו התעבורתי של הנאשם. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

4. ב"כ הנאשם לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן והדגישה את חלוף הזמן ואת ההתפתחויות המשמעותיות שחלו בחייו האישיים של הנאשם, אשר התבגר והוא משמש כיום הורה יחידני לילדיו. ב"כ הנאשם הדגישה עוד את הרקע המשפחתי הקשה שבתוכו צמח הנאשם ואת העדרם של גורמי תמיכה שיכולים היו להכוונו להתנהלות נורמטיבית. ב"כ הנאשם טענה כי להליך הפלילי עצמו היתה השפעה מרתיעה על הנאשם וכל שנדרש הוא להוסיף ולהרתיעו באמצעות ענישה צופת פני עתיד שעליה המליץ שירות המבחן.

5. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא פסול מלקבל רישיון נהיגה מזה כשלוש-ארבע שנים והוא מבקש הזדמנות להוציא רישיון. לשאלות בית המשפט השיב הנאשם שהילדים הנמצאים בחזקתו הם במשמורתו המלאה ואמם אינה נפגשת עמם, אלא באמצעות שיחות וידאו.

6. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. הוא הוזמן לשני מועדים ולא התייצב לאף אחד מהם. באת כוחו הודיעה כי באותו שלב הנאשם ניתק עמה קשר. לאחר שהקשר חודש ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לפני הממונה על עבודות השירות, הנאשם זומן שוב לראיון ושוב לא התייצב. לפיכך לא עלה בידי הממונה לחוות דעתו בדבר התאמתו של הנאשם לריצוי עונש בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירות הזיוף ושימוש במסמך מזויף הם שמירה על הרצון החופשי של אדם ויכולתו לבצע פעולות ולכלכל את עניינו על בסיס מידע אמיתי. ההגנה על ערכים אלה חשובה במיוחד, כאשר מדובר בזיוף ושימוש במסמכים מזויפים הנחזים להיות מסמכים רשמיים של המדינה, ובפרט מסמכים המעניקים רישיון לביצוע פעולות שהן מסוכנות מטבען, כגון נהיגה ברכב. בהיבט זה ביצוע העבירה פגע גם בשלטון החוק ובמעמדם של מסמכים רשמיים.

8. העבירה שביצע הנאשם תוכננה מראש ודרשה התארגנות מוקדמת, ובכלל זה קיום הקשר עם האדם שבאמצעותו זויף רישיון הנהיגה, הזמנתו של הרישיון וקבלתו. מדובר במעשה פלילי שנעשה לאחר מחשבה ומתוך הבנה מוחלטת של טיב המעשה ושל השלכותיו.

9. המניע שהוביל את הנאשם לבצע את העבירה הוא רצון לקצר את תהליך קבלת רישיון הנהיגה, לאחר שנכשל במבחן. בהיבט זה, ולנוכח שכיחותם של מעשים שכאלה והקושי לגלותם, ישנה חשיבות למתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה כלליים.

10. מעשיו של הנאשם יצרו סיכון של ממש. נהיגה ברכב על ידי מי שלא הוכשר לבצע פעילות זו, ומי שכישרו לנהיגה נבחנו על ידי הרשות המוסמכת ונמצאו בלתי מספיקים, עשויה לסכן את חייהם וגופם של עוברי הדרך התמימים.

במקרה דנן הסיכון שנבע מתוך מעשיו של הנאשם היה גדול יותר, לנוכח העובדה כי הוא הסיע עמו ברכב שני נוסעים נוספים. למרבה המזל, סיכון זה לא התממש והנאשם לא פגע באיש.

11. הצגת הרישיון המזויף לשוטר הייתה עשויה לאפשר לנאשם להמשיך ולהסיע נוסעים ללא רישיון וללא הכשרה מתאימה. אלמלא בדק השוטר את הרישיון במסוף, דבר הזיוף לא היה נודע, והנאשם היה מוסיף לעשות שימוש ברישיון המזויף ולסכן את הציבור.

12. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשים דומים במהותם, הוטלו עונשים שכללו רכיב מרכזי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4692/15 אליהו נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.7.15); רע"פ 7047/13 אליאב נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.10.13); עפ"ג (י-ם) 38645-01-19 **ברקאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.5.19); ת"פ (י-ם) 34537-08-20 **מדינת ישראל נ' חסונה** (פורסם בנבו 11.7.21) ופסק הדין בערעור עליו - עפ"ג 5914-09-21 **חסונה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם 19.1.22); ת"פ (ב"ש) 40441-05-18 **מדינת ישראל נ' סלאימה** (פורסם בנבו 27.11.19) והפסיקה הנזכרת שם.

13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום מבלי שהובטח לו דבר לענין העונש. הודאה זו מגלמת קבלת אחריות על המעשים ויש בה כדי לבטא, במידה מסוימת, גם הכרה בפסול שבהם.

15. הנאשם כבן 24. אין לו הרשעות פליליות קודמות אך למרות שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם, בעברו התעבורתי שמונה הרשעות קודמות, ובהן גם מספר הרשעות בעבירת נהיגה ללא רישיון. רישומים אלה מלמדים על תפיסתו

העקבית של הנאשם ביחס לחובה לקיים את הוראות החוק וביחס לסכנה הגלומה באי קיום הוראות החוק, ומקשים לקבל את התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית הנוטה לנהל אורח חיים תקין בדרך כלל.

16. הנאשם אינו משתתף בטיפול ושירות המבחן גם לא המליץ על טיפול. מובן כי לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בהעדר טיפול, וחרף הנסיבות המשפחתיות שבהן הנאשם מטפל בעצמו בשניים מילדיו ומשמש להם הורה יחידי.

17. על אף האמור, ניתן משקל ממשי לקולא לעובדה כי הנאשם משמש מפרנס יחידי לילדיו. הוא מתגורר בדיר ציבורי וניכר כי הוא חי בדוחק. הטלת עונש בתוך מתחם העונש ההולם, תמנע מהנאשם, למשך תקופת ריצוי העונש, מלעבוד באופן מלא. שיקול זה אמנם אינו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, אך הפגיעה של העונש בילדיו של הנאשם מצדיקה, כאמור, הקלה עמו.

18. מאז ביצוע העבירות חלפו כארבע שנים. חלוף הזמן רובץ במידה מועטה לפתחה של המאשימה, שהשתתה עם הגשת כתב האישום והגישה אותו בחלוף כשנה וחצי ממועד ביצוע העבירות, ובמידה רבה מאד- לפתחו של הנאשם, אשר הדיונים בעניינו נדחו שוב ושוב בשל אי התייצבותו בבית המשפט, ובשל אי התייצבותו לפגישות שנקבעו בעניינו בשירות המבחן. לא פחות משישה דיונים נדחו בשל אי התייצבות הנאשם ללא סיבה מוצדקת, ונדרשו שלושה צווי הבאה כדי לכפות עליו התייצבות לדיונים. מספר דומה של פעמים לא התייצב הנאשם לפגישות שנקבעו לו בשירות המבחן, והדיון נדחה שוב ושוב גם על מנת לאפשר לו להיפגש עם שירות המבחן. לפיכך, חלוף הזמן יקבל משקל מועט.

19. שקלתי את העובדה כי המאשימה בחרה, גם בתיק זה, כמו בתיקים דומים רבים, לפצל את משפטו של הנאשם ולהגיש שני כתבי אישום נפרדים- האחד בבית המשפט לתעבורה בגין עבירות התעבורה, והשני בתיק זה. לפיצול זה אין כל הצדקה, הוא מהווה עינוי דין לנאשם ומצדיק הקלה עמו. מן הראוי כי התנהלותה של המאשימה תהיה הרמונית ומתואמת. וייתכנו מקרים שבהם התנהלות מעין זו אף תקים הגנה מן הצדק שתצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, ובמקרי קיצון אף ביטול של כתב האישום. עם זאת, במקרה דנן לא מצאתי כי הפיצול מצדיק כשלעצמו חריגה ממתחם העונש ההולם, בשים לב לכך שהנאשם נשפט בהעדרו בבית משפט לתעבורה, ובשל כך נמנע בית המשפט לתעבורה מלגזור עליו עונש מאסר או מאסר מותנה, וגזר עליו עונש מקל.

20. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. סברתי כי ראוי לגזור על הנאשם שישים ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ואולם משעה שהנאשם הכשיל את האפשרות לגזור עליו עונש זה, אין מנוס מהטלת מאסר בפועל.

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעים וחמישה ימי מאסר בפועל.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 11.9.22 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 415 או 418 או 420 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

22. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.